

behandling. Enigheden har ganske naturligt været størst om det første af de to Forslag. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, har der egentlig her kun været gjort en enkelt Betragtning gældende af noget større Betydning. Denne Bemærkning blev gjort af det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), idet det ærede Medlem, der i det hele og store sluttede sig til dette Forslag, dog henstillede til Overvejelse en Forandring af ikke helt ringe Betydning, den skulde gaa ud paa, at i det Øjeblik, 2 Organisationer stod overfor hinanden, skulde den samlede Organisation være ansvarlig for de Konflikter, som Underorganisationerne vare indviklede i, hvis vedkommende Organisation ikke tog Afstand derfra, saa snart der blev givet Meddelelse til den om, at noget saadant fandt Sted. Jeg tror, det vilde være betænkeligt at foretage denne Forandring. Der har været Forhandlinger fremme om tilsvarende Ting. Fra Arbejdernes Side har man været betænkelig ved den Udrækning af det kollektive Ansvar, som her foreslaas, og en Udvidelse, tror jeg, vilde møde ikke ringe Modstand fra Arbejdernes Side, ligesom jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Punkt heller ikke fra Arbejdsgivernes Side vilde blive omfattet med særlig Interesse. Dertil kommer, at netop en Strid om, hvorvidt en Forening har taget Afstand eller ikke har taget Afstand, kan blive Kilden til nye Stridigheder. Jeg vil derfor være tilbøjelig til at antage, at det vilde være urigtigt at følge denne Henstilling, men det kan naturligvis overvejes. Jeg tror, vi ville staa os bedst ved for dette Forslags Vedkommende, hvorom man i alt væsentligt er enig, med Hensyn til Enkelthederne saa vidt muligt at holde os til det, som der er truffet Overenskomst om mellem de to Parter. Det forhindrer naturligvis ikke, at et og andet af rent formel Karakter kan ændres. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) fremførte i Gaar forskellige Ting af denne Art, og jeg tror, at jeg allerede i min Fremsættelsestale pegede paa, at der ogsaa fra Ministeriets Side kunde ønskes en og anden formel Forandring, men det ville vi jo med Lethed kunne komme til Rette om i Udvalget.

Med Hensyn til det andet Forslag, hvorpaa Hovedinteressen i en vis Forstand beror, have to ærede Medlemmer gjort sig til Talsmænd for den samme Kritik, som har været fremført fra Arbejdsgivernes Side. Disse to ærede Medlemmer, den

ærede Repræsentant for Slagelse (Lange) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), rejste igen her Arbejdsgivernes Kritik baade med Hensyn til Retten til at indkalde til Mægling og Retten til offentlig at fremsætte Mæglingsforslag og med Hensyn til Vidnetvangen. De enkelte Argumenter for og imod dette behøver jeg ikke at komme ind paa. Andre ærede Talere, deriblandt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), have beskæftiget sig med disse bestemte Punkter og fremført Betragtninger, der svare til min Opfattelse, i det væsentlige da. Men der var en Bemærkning, der i denne Henseende blev fremført af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det var den, at man skulde nøjes med det, som de to Parter vare enige om, altsaa kun det første Forslag og af det andet den Minimumsdel, som begge Parter ere enige om. Det synes mig, at det ærede Medlem ikke har stillet Spørgsmaalet helt korrekt i denne Sammenhæng. Thi det kan siges, at hvis man nøjes med det første Forslag, staaar man i Virkeligheden ikke paa noget, som de to Parter ere enige om, eftersom Arbejdernes Tilslutning til det første Forslag er nøje knyttet til deres Interesse for det andet. Det kan vel ikke siges, at de to Forslag ere uløseligt knyttede sammen, men de staa i den nøjeste Forbindelse med hinanden. Under Forhandlingerne har det fra Arbejdernes Side været Forudsætningen, at det første Forslag gennemførtes samtidig med det andet. Det første er det, der først og fremmest interesserer Arbejdsgiverne, og det andet det, Arbejderne have haft den største Interesse for. Derfor er det det naturlige for os, hvis vi skulle gennemføre det foreliggende Forslag, at gennemføre de to Forslag under eet. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde dertil, at man ikke skulde paatvinge nogen af Parterne noget, som de vare imod, altsaa i dette Tilfælde ikke paatvinge Arbejdsgiverne en Forligsmand i den Skikkelse, som de have saa store Betænkeligheder ved. Hvis der er Tale om noget saadant som at indføre et kollektivt Ansvar, skal man ikke gøre det uden de paagældende Institutioners Tilslutning, og hvis der er Tale om tvungen Voldgift, skal man heller ikke gøre det uden Tilslutning fra vedkommende Organisation. Men noget saadant er der i denne Sammenhæng ikke Tale om. Det eneste, der kan kræves, er dette, at man